

אור הצדיק

יוצא לאור ע"י ישיבת "תפארת צדיק" ע"ש מהר"ן מברסלב
 בראשות הרה"ג רבי יוחנן נתן שליט"א

דבר העורך

"ושמרתם את מצוותי ועשיתם אותם אני ה'" –
 אמר רבי חנניא בן עקשיא: רצה הקדוש ברוך הוא
 לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות,
 שנאמר "ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר"
 (מס' מכות כג).

על מאמרו הידוע הזה של רבי חנניא בן עקשיא,
 ידועה גם קושית הרמב"ם. שואל הרמב"ם הקדוש:
 מדוע הרבה הקדוש ברוך הוא כל כך במצוות? הלא
 אם רצון הבורא הוא שיזכו בריותיו לחיי העולם
 הבא, היה צריך למעט בחיובים השונים, וכך
 בקלות היו זוכים עם ישראל לחיי העולם הבא?!

עונה הרמב"ם על קושיתו כך: הקדוש ברוך הוא
 רוצה שכל אחד ואחד מעם ישראל יקיים מצוה
 אחת **בשלימות** על כל פרטיה ודקדוקיה, שעל ידה
 הוא יזכה לחיי העולם הבא. לא שאין שכר על כל
 המעשים הלא מושלמים שלנו, אלא **על כל מעשה**
בעולם הזה יש שכר ועונש, אך כדי לזכות לחיי
 העולם הבא דווקא – צריך האדם לקיים לפחות
 מצוה אחת בשלימות שאין כדוגמתה.
 הקדוש ברוך הוא נותן לנו הרבה אפשרויות או
 מצבים שונים, וכך לכל אחד יש את הסיכוי לקיים
 ביום מן הימים מצוה אחת בשלימות מופלאה,
 שדווקא על ידה יזכה לחיי העולם הבא.

ה' יעזרנו שכל מצוותינו בזה העולם יהיו
בשלימות שאין כדוגמתן, אמן כן יהי רצון.

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
ירושלים: 20:35	19:57	18:43
תל אביב: 20:33	19:00	18:59
חיפה: 20:33	19:00	18:50
באר שבע: 20:31	19:58	18:57

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
 מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
 דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com

ניתן לקבל הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

בפרשתינו נאמר: "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה" – ישנה מצוה לספור עומר ממחרת ה"שבת" שהיא כינוי ליום טוב הראשון, עד יום חג השבועות, וידוע שהספירה היא בכל יום ויום. ומהי תכלית ספירה זו? מביא רבי נתן זי"ע בליקוטי הלכות (הלכות תפילין, הלכה ו), שהמטרה בספירת העומר היא להטיר ולזכך עצמנו מ'טומאת מצרים', כדי שנהיה מוכנים לקבלת התורה. ומהי 'טומאת מצרים'? עיקר הטהרה מטומאת מצרים היא להטיר מפגם הדעת שהוא פגם הברית. וטהרה זו עיקרה על ידי קדושת המחשבה [שמחשבה אינה טובה היא שורש חטא זה, כידוע].

כל אדם, אפילו אם הוא כמו שהוא, צריך לשמור את עצמו מעתה, על כל פנים, לבל תצא מחשבתו לחוץ כלל, ושלא יחשוב שום מחשבה אסורה! שהרי ביד האדם להטות את המחשבה כרצונו. ואפילו אם כבר הורגלה מחשבתו לצאת לחוץ הרבה, וכבר נכשל במה שנכשל, רחמנא ליצלן, בענייני מחשבות, עם כל זה – בידו להטותה בכל פעם לדרך הישר. זה כמו סוס שיצא מהדרך, ויכולים לתופסו באפסר בעל כרחו, כדי להטותו לדרך הישר, כי אי אפשר שיהיו שתי מחשבות יחד בשום אופן. ועל כן אם יחשוב מחשבה אחרת לטובה, בהכרח שתידחה מחשבתו החיצונה וכל ההרהורים הלא רצויים.

צריכים לשנן ולזכור זאת היטב בכל יום ובכל עת, כי הרבה נלכדו בזה, ובאים למה שבאים, מחמת שנדמה להם כאילו אין מחשבתם בידם, ובאמת לא כך הוא, כי המחשבה ביד האדם תמיד. ולזה מרמזת ספירת העומר, שהיא לטהר את המחשבה שבמח מפגם הברית, ולהמשיך על עצמו קדושת המחשבה.

נמצאנו למדים, שעבודתינו בימי הספירה היא לקדש את המחשבה. וכדי לזכות את הרבים, נביא כמה עצות לקדושת המחשבה:
א. שמירת העיניים מלהביט במקומות או בדברים האסורים, שהרי אין יצר הרע שולט אלא במה שעינו רואות. **ב.** להתפלל רק בשביל השכינה [כולל בתפילת שמונה שעשרה' שיכון על השכינה], ועל ידי זה לא יבואו לו מחשבות זרות (ספר המדות ערך הרהורים). **ג.** ללמוד מסכת ידיים (שם). **ד.** הריקת השיניים היא סגולה לבטל מחשבות רעות (שם). **ה.** כשבאים לאדם מחשבות זרות – יגביה קולו כאילו הוא בוכה, ובזה יסורו ממנו המחשבות זרות (שם). **ו.** נתינת צדקה מסוגלת לבטל הרהורי נשים (שם).

ה' יעזרנו לקיים עצות נפלאות אלו למעשה, ולזכות על ידם לטהרת
וקדושת המחשבה, ולקבלת התורה מתוך הרהבת הדעת, אמן.

תאריכי פטירת הצדיקים

אייר

י"ז- ר' יחזקאל הלוי לנדא (הנודע ביהודה)

י"ח- ר' שמעון בר יוחאי, ר' משה איסרליש (הרמ"א)

י"ט- ר' מנחם מגדל מרימנוב, ר' אברהם חיים פינטו

כ'- ר' יוסף וולטוך, ר' חיים אברהם גאגין, ר' סעדיה מרוזוק

כ"ב- ר' שלמה אליעזר אלפנדרי (סבא קדישא)

דברי הרב ארז משה דורון שליט"א

"על ידי הסתלקותו [של הצדיק], שיוצאת נפשו רוחו ונשמתו, והנפש נשארת בעולם הזה על קברו הקדוש (כמבואר ב"זהר הרקיע" משפטים קב), על ידי זה מתקדש כל אויר העולם בקדושה גדולה, באופן שיהיו נשמעים דבריו הקדושים למרחקים תמיד. רבי שמעון בן יוחאי 'שמא גרים' (ברכות ז), כלומר שהשם גורם ומשפיע על פעולות האדם, כדברי חכמינו ז"ל. כי שמעון שמו – ושמעו הולך בכל המדינות" (ליקוטי הלכות, הלכות בהמה וחיה טהורה ב, ו).

בעניין ספרו הקדוש של רשב"י, כתב רבינו נחמן (שיחות הר"ן קח): "ידוע שלימוד הזהר מסוגל מאד מאד, ודע שעל ידי לימוד הזהר – נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה. והלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת ה' יתברך, דהיינו השבח שמשבח ומפאר את העובד ה', דהיינו הלשון הרגיל בזהר לומר "זכאה וכו'" על כל מצוה ועבודה". "רבי שמעון בר יוחאי קידש כל כך את לשון התרגום, עד שאפילו שאר דברים הנכתבים בלשון תרגום – יש להם כח לעורר לה' יתברך". ובודאי שביום שמחתו של התנא רשב"י, הוא יום שמחת ספרו, טוב וראוי מאד לעסוק באמירת זוהר ולהתקדש בזוהרו.

ביום פטירתו של התנא רבי שמעון בן יוחאי, שאז מאירה הנשמה ביתר שאת, זהו יום שמחה ואהבה וקירוב לבבות, מכ"ח וכח פעולתו. "ועל ידי זה שנכללים יחד כל הנפשות, על ידי זה נעשה שמחה, בבחינת 'אור צדיקים ישמח' (משלי ג). כי הנפש היא בחינת נר, בבחינת 'נר ה' נשמת אדם' (משלי כ). וכשנכללין יחד – נעשה מהם אור, ועל ידי זה נעשה שמחה, בחינת 'אור צדיקים ישמח'" (ליקוטי מוהר"ן פא, ח). אפשר לומר, שעל זה מרמז מנהג ישראל להדליק מדורות ב-ל"ג בעומר, ועניינו, לפי האמור לעיל, הוא השמחה שבהתקבצות נשמות ישראל יחד באהבה, כשם שהצטרפות נרות רבים יוצרת אבוקה אדירה. אבוקה זו, בכחה להאיר ולחמם את הלבבות, ובודאי גם בכחה לכלות ולבער את הרע מן הנפש ומן העולם, ממש כשם שראה משה בסנה את האש המרמזת על כחם של ישראל להתמודד עם הצרות ויסורי הגלות.

ואכן ב-ל"ג בעומר, "מושך" אליו רשב"י למירון רבבות ומאות אלפים יהודים, מכל החוגים והעדות, מכל הדעות והגוונים, וכולם מתקבצים יחד באהבה מכחו הגדול של הצדיק, שהולך ומתפשט גם לשאר מדורות ישראל בכל מקומות מושבותיהם, שמצרפים את נשמותיהם, נרותיהם, אחד לאחד, ומגלים כח קדושת אחדות ישראל בהדלקה זו. [ורואים זאת בחוש, שאיש אינו עושה מדורה לבדו, אלא רק עם חברים שמצטרפים עמו, וברכות החברים, מתרבה השמחה].

פניני הזהר לשבת קודש

את ברכת "הפורש סוכת שלום עלינו" צריכים כל העם לברך, בערב שבת, ברצון הלב ובשמחה. צריך להתחיל בתחילה בברכה הזו, כדי שתתברך השבת הזו של ערב שבת בלילה, מהעם הקדוש, כראוי בברכה הזו.

~ ~

"ברכו את ה' המבורך" – כשמתחילים ישראל לברך, הולך קול בכל הרקיעים, שמתקדשים בקדושת ערב השבת: "אשריכם העם הקדוש שאתם מברכים ומקדשים למטה, כדי שיתברכו ויתקדשו למעלה כמה מחנות עליונים קדושים. אשריהם בעולם הזה, ואשריהם בעולם הבא". ולא מברכים ישראל את הרכה הזו, עד שמתעטרים בעטרות של נשמות קדושות, כפי שאמרנו. אשרי העם שזכו להם בעולם הזה, לזכותם לעולם הבא.

עצות משובאות

התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ז"ל

בחודש אייר האחרון של רבינו ז"ל, בנסיעתו לאומן, אמר: רבי שמעון בר יוחאי הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל על ידו, כמובא בדברי רבותינו ז"ל במסכת שבת דף קלח: "כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה, אמרו: עתידה תורה שתשתכח מישראל, שנאמר 'כי לא תשכח מפי זרעו'". וכמבואר בזהר (פרשת נשא דף קנד): "בהאי חיבורא דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא". ועתה בוא וראה והבן נפלאות נסתרות של תורתינו הקדושה – כי על כן סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק: "כי לא תשכח מפי זרעו", כי באמת בזה הפסוק בעצמו מרומז ונסתר סוד הזה שעל ידי זרעו של יוחאי, שהוא רשב"י, על ידו לא תשתכח התורה מישראל. כי סופי תיבות של זה הפסוק "כי לא תשכח מפי זרעו", הם אותיות יוחאי. וזה שמרמז ומגלה הפסוק, "כי לא תשכח מפי זרעו", מפי זרעו דווקא, היינו מפי זרעו של זה בעצמו שהוא מרומז ונסתר בזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי, כי על ידי זרעו של יוחאי שמרומז בזה הפסוק בסופי תיבות כנ"ל, שהוא רשב"י, על ידו לא תשכח התורה, כי בזהר דא יפקון מן גלותא כנ"ל. ודע, שסוד רבי שמעון בעצמו הוא מרומז בפסוק אחר. כי דע, שהתנא הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד): עיר וקדיש מן שמיא נחית ראשי תיבות שמעון.

שערי דמעות לא ננעלו – לידתו של רשב"י הקדוש

הוא השקה אותו מהצלוחית ושפך עליו את כל המים, ולא השקה מאותה צלוחית, לא קודם לכן ולא אחר כך, שום אילן אחר, רק את כולה שפך על אותו אילן שהייתי נשען עליו?! אמרה לו אשתו: תמיהתך אכן תמיהה, ובכן תרשה לי שנלך אצל הקדוש רבי עקיבא לספר לו את החלום, והוא יגיד לנו את פתרונו.

במוצאי ראש השנה הלכו שניהם יחדיו אצל התנא הקדוש רבי

עקיבא. סיפר לו יוחאי את חלומו, ופתר לו כמו שפתר יוחאי, אבל הודיע לו גם את סיבת השקאת אותו אילן רק מהצלוחית, ואמר: דע יוחאי, כי חלומך הוא משל על הנשים היולדות והעקרות, ואשתך שרה היא מהעקרות, שאי אפשר לה להוליד בשום אופן, ורק על ידי תפילותיה ורוב דמעותיה אשר שפכה לפני ה', הן שזיכו אותה, ונהפכה מעקרה ליולדת. והצלוחית שראית היא צלוחית של דמעותיה שנאספו, ומהן השקו אותה ונָכוו אותה להוליד לך בנים. ולכן לא השקו מאותה הצלוחית שום אילן אחר, אלא רק אותו אילן שאתה נשענת עליו, הרומז לאשתך. ופנה רבי עקיבא אל שרה, ואמר: הנך בזאת השנה הרה ויולדת בן, שיאיר לישראל בחכמתו ובמעשיו! שמחו יוחאי ושרה אשתו מאד מדברי רבי עקיבא, והלכו לביתם לשלום.

עליו למדום סבית שובי לקחת מתנות באדם הר התנא הקדוש האלקי רבנו שמעון בר יוחאי זי"ע

התנא יוחאי זצ"ל היה משבט יהודה, והיה מגדולי הדור, עשיר ונכבד וקרוב למלכות. אשתו של יוחאי היה שמה שרה, והיא מזרע הנשיאים, זרעו של הלל הזקן, והיתה שרה עקרה. כשראו שעברו הרבה שנים, עלה בדעתו של יוחאי הצדיק לגרשה, ולאחר זמן מה נודע הדבר לשרה אשתו, שיוחאי בעלה רוצה לגרשה, אך לא אמרה לו דבר, רק היתה מרבה לצום ולתת צדקה, ומתפללת מדי יום בהיותה לבדה, והיתה בוכה בכי גדול לפני ה' בלב נשבר, שיצילה מגרושין, על ידי שתלד בן.

הנה, בליל ראש השנה, ראה יוחאי בחלומו, שהוא עומד ביער גדול מלא אילנות באלפים וברבבות – מהם רעננים הנותנים פירות ומהם יבשים. יוחאי, [בחלומו] נשען על אילן יבש, נשא עיניו ופתאום ראה איש מידה [רחב], מראהו נורא מאד, ועל שכמו לקח כד מלא מים, והוא עובר בכל היער ומשקה כמה מהאילנות היבשים, וכמה מהאילנות עבר עליהם והניחם כמו שהם יבשים ולא השקם, ואז הגיע אל האילן אשר נשען עליו יוחאי, הוציא מחיקו צלוחית אחת קטנה מלאה מים חיים טהורים, והשקה את האילן אשר נשען עליו יוחאי, ובירך את האילן. ראה יוחאי, ששרתה הברכה באותם מעט מים, וכיסו הם את כל סביבות האילן שעליו נשען, ותכף נשא האילן פרי – תפוחים גדולים ויקרים, וסביבם מלא עלים רעננים, וגדל האילן במהירות ועליו עלים ופירות הנותנים ריח חזק למרחוק. כשהתעורר יוחאי מחלומו, שמח מאד על המראה שראה, ומתוך כך דובב את הפסוק: "מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה, הללויה".

יוחאי סיפר את חלומו לאשתו ואמר לה: חלום חלמתי, ופתרונו, לדעתי, פשוט הוא: היער הוא העולם, והאילנות הן הנשים – מהן נותנות פירות ומהן עקרות, כאילנות היבשים. ובראש השנה הן נפקדות, יש מהן להוליד, ויש מהן נשארות עקרות. ואת, אשתי היקרה, את האילן שהייתי נשען עליו, והשקו אותך ממעיין הברכה, להוליד בנים צדיקים וחכמים. אמנם דבר אחד נשאר לי להבין בפתרון חלומי – מדוע כל האילנות השקה אותם מהכד, והאילן שהייתי נשען עליו, נשען עליך.

(נחל אבות פרק ג)

לחלום רע, תאמר בבוקר: החלומות שוא דברו

הצנע בבית הפסא - חלומותיו מיושרין עליו

העצב על חלום רע, מבטל את החלום שלא יתקיים

מובא מספר המדות

מגדיל ישועות

ושם, בזמן הצנתור, קבעו הרופאים, שהסתימה היא מוחלטת ולא ניתן לפתוח אותה, ומנסיונם אמרו לי, ש-7% מהמקרים זה מוות על שולחן הצנתורים, ולכן הם שאלו לדעתי אם להמשיך. עניתי להם במיידית: תמשיכו בצנתור ותנפחו מעל המידה, כי אני, יש לי תחושה של אדם מוגן! אני לא יודע מהיכן באה לי התחושה הזאת, אך באותו הרגע אחזתי במיטת הצנתור בחוזקה, והרגשתי את התחושה של החלון אשר אחזתי בהיותי באומן, מעל קברו של רבינו נחמן. שתי דקירות בידים, כמו נקודה של הלחמה – הרגשתי באצבעות, דבר שזכור לי שהרגשתי בזמן שאחזתי בחלון בבית הכנסת, היכן שמתפללים הכהנים באומן. להזכירכם, המיטה בחדר הצנתורים עשויה מנירוסטה, ואין סיכוי שיש עליה את הבלטות האלה, אך התחושה היתה חזקה. בזמן שהתחילו את הצנתור בשנית, חשתי שאני נמצא באותו מקום שהייתי אז, ואף הרגשתי בטחון רב. מלמתי בשפתי את שמו של ר' נחמן מאומן. הרופאים חשבו שאני מפנטז, ושאלו מה דיברתי? ואני צחקתי. ידוע לי שדיברתי עם מישהוא שהיה נוכח בחדר, ואיני יודע מי הוא. אולי אני כן יודע... אבל זה בלבי לעד... כשעתיים לאחר הצנתור, הגיעו אלי הרופאים המצנתרים, ושאלו מניין האומן שהפגנתי שביקשתי להמשיך בצנתור עם לחץ גבוה בתוך שריר הלב, דבר המהווה סכנת חיים. עניתי להם, שאין לי ממה לחשוש, כי אני יודע שמישהוא השגיח עלי, ואין צורך להגיד מיהוא. כי למרות שאיני אדם דתי, הפעם הדבר ברור מתמיד! וכששאלו אותי הרופאים מי הביא אותי לביה"ח, נדהמו לשמוע שבאתי בכחות עצמי, שכן לא יתכן במצב כזה לתפקד כלל. היום, תודה ל-ה', אני אדם בריא, ומקווה לחזור לאומן ולהודות לרופא הרביעי שהיה איתי בשעת הצנתור.

- לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות 02-9950000
- גמ"ח קונטרסים ודיסקים 052-3476706
- גמ"ח לימוד לעילוי נשמת 052-3635951
- גמ"ח תפילין 054-7280433
- מוהל מוסמך ירא שמים 08-9743529
- שידוכים לשם שמים 02-5810010
- מוקד הישועות 1-800-255-522

רבי יהודה לייב, ה"שפת אמת", לפני פטירתו ביקש שיקריאו לפניו מ'סיפורי מעשיות' לרבינו ז"ל. ואמר, שבסיפור האחרון מרומזת הגאולה...

שאל נא אתם שואלים והרב עונה

רבינו מדבר על "שיחת חברים", מה העניין בזה?

מבואר בליקוטי מוהר"ן (קמא תורה לד), שצריך כל אחד לדבר בינו לבין קונו, ודיבורים אלו הם בבחינת "פי ידבר חכמות", ועל ידי זה מתבטלת מהאדם "ערלת הלב", שהם האהבות והתאוות הרעות. גם צריך כל אדם לדבר עם חבריו ביראת שמים, כדי לקבל התעוררות בלבו מהנקודה הטובה שיש בחברו יותר ממנו, כמו שכתוב: "ומקבלין מן דין", כי בבחינה הטובה הזאת שיש בחברו יותר ממנו, נחשב צדיק לגבוי, ועל ידי הדיבורים והשיחה עם חברו – מקבל התעוררות לעבודת ה' יתברך!

בספר "שיח שרפי קודש" (ח"ד עמ' יח) מובא, שכמו שחייבנו רבינו בחובת ההתקשרות לצדיק, ולהתבודד בינינו לבין קונינו יום יום, כמו כן צריכים ומחוייבים אנו לדבר עם חברינו בעבודת ה' יתברך יום יום. והרבה מאנשי שלומינו, חסידי ברסלב, היה להם בזה סדר קבוע מדי יום, לדבר אחד עם חברו דיבורי יראת שמים. עוד מובא שם, שבעת שמדבר אחד עם חברו בעבודת ה' יתברך, תהיה כוונת המדבר רק לקבל מחברו ולא תהיה כוונתו להשפיע על חברו, וכן תהיה כוונת השומע [רק לקבל מחברו], וכשידברו באופן כזה – ממילא ישפיעו הדיבורים אחד על חברו.

עוד מובא בתורה לד, שעל הפסוק "וקרא זה אל זה ואמר" מתרגם התרגום: ומקבלין דין מן דין – לשון קבלה, שגם המדבר בשיחת חברים וגם השומע, צריכים הם להיות בבחינת "מקבלים", כי אם ידבר במטרה להשפיע על זולתו, יוכל חלילה להכשל בגאות ופניות, ולא יכנסו דברי המדבר בלב חברו.

כמו כן בעניין שיחת חברים, צריכים גם המבוגרים לקבל מהצעירים, כמו שהצעירים צריכים לשמוע ולקבל מהזקנים. וגם זה נרמז ב"מקבלין" דין מן דין, אחד מהשני, על אף שיש הפרשי גילים ביניהם.

גדולה ונשגבה מאד מעלת שיחת חברים, שעל ידה אפשר לקבל התעוררות הלב לעבודת ה' יתברך, מה שאפילו אצל הצדיק אי אפשר לקבל.

ה' יזכינו לזה, אמן.

שאלות למדור זה יש לשלוח לכתובת המערכת או לדוא"ל

הגליון מוקדש לכבודם ולעלוי נשמתם

של התנא האלוקי אור האורות

רבי שמעון בן יוחאי זצ"ל זי"ע

ושל גדול פוסקי אשכנז

רבי משה איסרליש זצ"ל זי"ע